

**มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต ๑**

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
<p>๑. ภัยบุคคล</p> <p>๑.๑ การลงโทษนักเรียน ไม่เป็นไปตามระเบียบ - ครูกับนักเรียน</p>	<p>๑.โรงเรียนกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนร่วมกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง โดยไม่ขัดแย้งกับกฎกระทรวงหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒.โรงเรียนจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ในการทำความเข้าใจและหารือข้อตกลงร่วมกัน เรื่องการลงโทษนักเรียน สามารถทำได้แต่ต้องไม่เกินกว่าเหตุ และให้โรงเรียนทำหนังสือแจ้งความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบพร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๓.โรงเรียนมีการเชิญจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยามาเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยและการอบรมเลี้ยงดู</p> <p>๔.ผู้บริหารโรงเรียน กำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรงหรือกลั่นแกล้งด้วยความโกรธหรือความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียนและความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบด้วย วัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียน</p> <p>ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงโทษนักเรียนที่ประพฤตินิดกฏ ระเบียบ ต้องรายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมระบุเหตุและวิธีการลงโทษ โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งโทษสำหรับนักเรียนที่กระทำความผิดมี ๕ สถาน คือ</p> <p>๑) การว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีนักเรียนกระทำความผิดไม่ร้ายแรง</p> <p>๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับการเป็นนักเรียน - ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์หรือฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน - ได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ไม่เข็ดหลาบ <p>การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือและเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
<p>- ครูกับผู้ปกครอง</p>	<p>๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดและให้บันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>๔) การทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนกระทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p> <p>๕) การพักการเรียน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเกินกว่าปกติอันมีผลกระทบต่อร่างกายหรือจิตใจของผู้อื่น - แสดงพฤติกรรมที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีอย่างร้ายแรง - แสดงพฤติกรรมรุนแรงที่อาจละเมิดสิทธิของผู้อื่น - กระทำการที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม <p>การพักการเรียนจะสั่งพักครั้งหนึ่งได้ไม่เกิน ๗ วัน โดยให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาโดยความเห็นชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยดำเนินการให้นักเรียนกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การทำคุณประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น ทำความสะอาดโรงเรียน เป็นต้น ๒) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เช่น การเข้าค่ายอบรมหลักสูตรคุณธรรม เป็นต้น ๓) พบจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาเพื่อการบำบัดฟื้นฟู ซึ่งการดำเนินการในส่วนนี้จำเป็นต้องทำร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง <p>๕. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินสภาวะทางอารมณ์ของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง พร้อมรายงานให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑.โรงเรียนจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองในแต่ละภาคเรียน อย่างน้อยภาคเรียน ละ ๑ ครั้ง เพื่อแจ้งพฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบรวมทั้งหาหรือแนวทางในการแก้ไขหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน ๒.กรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบ ผู้บริหารโรงเรียน ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมระบุเหตุและวิธีการลงโทษ โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเคร่งครัด ๓.โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อร่วมกันระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับผู้ปกครอง ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
<p>๑.๒ การล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูกับนักเรียน - ครูกับครู - ผู้บริหารโรงเรียนกับครู 	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เกียรติเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและนักเรียนในปกครอง</p> <p>๒.ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลดความเสี่ยงจากปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เช่น แต่งกายให้เหมาะสมหรือหลีกเลี่ยงการอยู่ในที่ลับตา หรือทำงานสองต่อสองกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ไม่สนิทสนมหรือเพศตรงข้าม เพศที่สามหรือมีผู้ที่ไว้วางใจอยู่ด้วยในกรณีที่ถูกเรียกเข้าพบ หรือได้รับมอบหมายงานนอกเวลาทำงาน</p> <p>๓.ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ช่วยกันสอดส่องและรายงานพฤติกรรมกรล่วงละเมิดและการคุกคามทางเพศ รวมทั้งไม่เพิกเฉยหากมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนนักเรียน</p> <p>๔.ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีจิตสำนึกรักศักดิ์ศรี ภาคภูมิใจในผลการทำงานของตนเอง เห็นคุณค่าการทำงานของตนเองมากกว่าที่จะก้าวหน้าโดยวิธีอื่น</p> <p>๕.ผู้บริหารโรงเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันปัญหาการล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศ</p> <p>๖.ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดพฤติกรรมที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนพึงระวังและไม่ควรปฏิบัติ เนื่องจากเข้าข่ายเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศให้ครอบคลุมกรณีต่างๆ ดังนี้</p> <p>๑) การกระทำทางสายตา เช่น การจ้องมองร่างกายที่ส่อไปในทางเพศ มองซ่อนใต้กระโปรง มองหน้าอกหรือจ้องมองไปที่คอเสื้อจนทำให้ผู้ถูกมองรู้สึกอึดอัด อับอาย ไม่สบายใจหรือผู้อื่นที่อยู่ในบริเวณดังกล่าวมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน</p> <p>๒) การกระทำด้วยวาจา เช่น การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรง และการแต่งกายที่ส่อไปในทางเพศ การชักชวนให้กระทำการใดๆ ในที่ลับตาซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์และไม่ต้องการ การพูดเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศ การเกี่ยวพาราสี พุดจาแทะโลม วิจารณ์ทรวดทรง การพุดลามก การโทรศัพท์ลามก การจับกลุ่มวิจารณ์พฤติกรรมทางเพศของบุคคล การสนทนาเรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์ การแสดงความเห็นต่อรสนิยมทางเพศ การพุดที่ส่อไปในทางเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ ความชื่นชอบในเรื่องเพศ การสร้างเรื่องโกหกหรือการแพร่ข่าวลือเกี่ยวกับชีวิตทางเพศของผู้อื่น เป็นต้น</p> <p>๓) การกระทำทางกาย เช่น การสัมผัสร่างกายผู้อื่น การลูบคลำ การถูไถร่างกายผู้อื่นอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด จูบ การหยอกล้อโดยการแตะเนื้อต้องตัวและการสัมผัสทางกายอื่นใดที่ไม่น่าพึงประสงค์</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>การตั้งคนมานั่งตัก การตามตื้อโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่เล่นด้วย การตั้งใจเย็น ไกล่ชิดเกินไป การต้อนเข้ามุม ขวางทางเดิน การยกคิ้วหล่่วตา การผิวปาก แบบเชยชวน การส่งจูบ การเลียริมฝีปาก การทำท่าหน้าลายหก การแสดง พฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศโดยใช้มือหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นต้น</p> <p>๔) การกระทำอื่น ๆ เช่น การแสดงรูปภาพ วัตถุและข้อความที่ เกี่ยวข้องกับเพศ รวมทั้งการเปิดภาพโป๊ในที่ทำงานหรือโรงเรียนและใน คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือของตน</p> <p>๕) การแสดงออกที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การโชว์ปฏิทินโป๊ การเขียน การวาดภาพทางเพศในที่สาธารณะ การใช้สัญลักษณ์ที่แสดงถึงอวัยวะเพศ หรือการร่วมเพศ การสื่อข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ที่แสดงถึงเรื่องเพศ ทางอินเทอร์เน็ต เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ฯลฯ เป็นต้น</p> <p>๖) การให้สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์ เช่น หางานให้นักเรียนทำช่วง ปิดภาคเรียน ให้ผลการเรียน ทุนการศึกษา การเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่ง การต่อสัญญาการทำงานหากผู้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศยอมมี เพศสัมพันธ์ การข่มขู่ให้เกิดผลในทางลบต่อการศึกษาหรือการทำงาน การข่มขู่ว่าจะทำร้าย การบังคับให้มีการสัมผัสทางเพศหรือพยายามกระทำ ข้ำเราหรือข่มขืนกระทำข้ำเรา</p> <p>๗.เมื่อถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือคุกคามทางเพศให้ดำเนินการดังนี้</p> <p>กรณีเป็นผู้ถูกรกระทำ</p> <p>๑) ให้แสดงออกทันทีว่า ไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำและถอยห่าง จากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น</p> <p>๒) ส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำหยุดการกระทำและร้องเรียกให้ผู้อื่นช่วย</p> <p>๓) ถ้าหากทำได้ให้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียง บันทึกภาพหรือถ่ายภาพหรือถ่ายคลิปวิดีโอ</p> <p>๔) บันทึกเหตุการณ์เป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยจดวัน เวลา สถานที่ และบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสั้นๆ ชื่อพยานและ หรือบุคคลที่สามที่กล่าวถึงหรืออยู่ในเหตุการณ์</p> <p>๕) แจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นให้บุคคลที่ไว้ใจได้ทราบทันที</p> <p>๖) หากหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อน และแจ้งปัญหา ที่เกิดขึ้นกับผู้บังคับบัญชาด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักเรียน เป็นที่ปรึกษาหรือร่วมไปเป็นเพื่อนก็ได้</p> <p>๗) กรณีผู้ถูกรกระทำอายุหรือกลัว อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกรกระทำ</p> <p>๘) ในกรณีที่สามารรถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ ให้พูด หรือเขียนถึง ผู้กระทำ เพื่อแจ้งให้ผู้กระทำทราบพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับ และร้อง ขอให้หยุดการกระทำผู้ถูกรกระทำอาจขอให้มีคนอยู่เป็นเพื่อนหรือพูดในนาม ตนเองได้</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๔) ในกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองให้ดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้น และให้ผู้บังคับบัญชาสืบหาข้อเท็จจริงภายใน ๑๕ วัน หากไม่ดำเนินการใดๆ ให้ถือว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ - ร้องขอต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำ ประสาน งานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือจัดให้มีการประชุมหารือ เพื่อหาทางยุติเรื่องหรือไกล่เกลี่ยช่วยเหลือเรื่องดังกล่าว <p>กรณีเป็นผู้บริหารโรงเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) สืบหาข้อเท็จจริงและแจ้งมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายใน ๓๐ วัน หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามกำหนดดังกล่าว ให้ขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน ๒) ให้คำแนะนำหรือสนับสนุนผู้ร้องทุกข์และผู้ถูกกล่าวหาอย่างเท่าเทียมกัน และไม่ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดจนกว่าข้อกล่าวหาจะได้รับการพิสูจน์ว่ากระทำผิดจริง โดยกระบวนการดำเนินการทางวินัย ๓) เป็นคนกลางในการเจรจาแก้ปัญหาอย่างไม่เป็นทางการและลับ เช่น เจรจากับผู้กระทำเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีพฤติกรรมการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเกิดขึ้นอีก จัดการเจรจาประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างคู่ความ นำเสนอเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไป การแยกคู่ความไม่ให้พบปะกัน เป็นต้น ๔) เมื่อตกลงกันได้แล้ว ให้ทั้งสองฝ่ายลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเป็นข้อตกลงในทางแพ่ง ๕) หากไม่สามารถตกลงกันได้และผู้ร้องหรือผู้เสียหายประสงค์จะดำเนินคดีอาญาหรือคดีแพ่งก็ให้ดำเนินการตามความประสงค์ หรือหากมีการแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้ก่อนหน้าทันทีหลังจากเกิดเหตุการณ์ และไม่สามารถตกลงกันได้ก็ให้ดำเนินการในทางคดีตามความประสงค์ <p>กรณีเป็นผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในระหว่างการร้องทุกข์ เมื่อสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่ามิมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามระเบียบราชการ โดยยังไม่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิด ให้ความเป็นธรรมและให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคลากรอื่น และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ รวมทั้งให้สิทธิในการแสดงเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา และเมื่อผลการสอบสวนรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้กระทำผิด ให้ลงโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด และรายงานการดำเนินการทางวินัยตามระเบียบของทางราชการ</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>กรณีเป็นผู้ร้องทุกข์หรือพยาน</p> <p>๑) เมื่อมีการร้องทุกข์ ผู้ร้องหรือพยานจะไม่ถูกดำเนินการใดๆที่กระทบต่อหน้าที่การงานและการดำรงชีวิต หากจำเป็นต้องดำเนินการใดๆ เช่น การแยกสถานที่ทำงาน เพื่อป้องกันมิให้ผู้ร้องหรือพยานและผู้ถูกกล่าวหาพบปะกัน ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ร้องหรือพยาน</p> <p>๒) คำร้องขอของผู้ร้องหรือพยาน เช่น การขอย้ายสถานที่ทำงาน หรือวิธีการในการป้องกันหรือแก้ปัญหา ต้องได้รับการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาตามความเหมาะสม</p> <p>๓) ให้ผู้บังคับบัญชาให้ความคุ้มครองผู้ร้องมิให้ถูกกลั่นแกล้ง</p> <p>๔) เมื่อตกลงกันได้แล้ว ให้ทั้งสองฝ่ายลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเป็นข้อตกลงในทางแพ่ง</p> <p>๕) หากไม่สามารถตกลงกันได้และผู้ร้องหรือผู้เสียหาย ประสงค์จะดำเนินคดีอาญาหรือคดีแพ่งก็ให้ดำเนินการตามความประสงค์หรือหากมีการแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้ก่อนหน้าทันทีหลัง จากเกิดเหตุการณ์ และไม่สามารถตกลงกันได้ก็ให้ดำเนินการในทางคดีตามความประสงค์</p>
<p>๑.๓ การล่วงละเมิดทางร่างกาย และจิตใจ - นักเรียนกับนักเรียน</p>	<p>๑.แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังและป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ และสถานที่ที่เป็นจุดเสี่ยงโดยเฉพาะห้องเรียนและห้องสุขา</p> <p>๒.ให้ความรู้ในการระวังและป้องกันตนเองจากเพศตรงข้ามแก่นักเรียน บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง</p> <p>๓.จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๔.นำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและมีการรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>๕.ประสานงานบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล</p> <p>๖.ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น เพื่อกำหนดแนวทางช่วยเหลือดูแล</p>
<p>๑.๔ นักเรียนเกี่ยวข้องกับ สารเสพติด</p>	<p>๑.แต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังและป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ และสถานที่ที่เป็นจุดเสี่ยงโดยเฉพาะห้องสุขา</p> <p>๒.ให้ความรู้ในการระวังและป้องกันตนเองจากสารเสพติดแก่นักเรียน บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง</p> <p>๓.จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนักและให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน</p> <p>๔.จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี และกีฬา เป็นต้น</p> <p>๕.จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่แก่นักเรียน</p> <p>๖.ให้ความรู้แก่นักเรียนในการระวังและป้องกันตนเองจากสื่อต่าง ๆ</p> <p>๗.จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๘. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ</p> <p>๙. นำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและมีการรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>๑๐. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้</p> <p>๑๑. จัดระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสาร และสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๑๒. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา</p>
๑.๕ นักเรียนถูกล่อลวงและลักพา	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการระวังป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๒. ประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีป้องกันให้นักเรียนทราบอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ</p> <p>๓. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๔. ประสานงานกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการสอดส่องพฤติกรรมนักเรียน เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๕. ขอความร่วมมือบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ชุมชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแสผู้ที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการล่อลวงและลักพา</p> <p>๖. กรณีมีการล่อลวงและลักพานักเรียน ให้รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับทราบทันที และประสานงานกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับทราบเหตุ</p> <p>๗. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา</p>
๑.๖. การแพร่ของสื่อลามกอนาจาร	<p>๑. ควบคุม ดูแล สกัดกั้นมิให้ข้อมูลข่าวสารและสื่อลามกอนาจาร เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา</p> <p>๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา และศีลธรรม ที่ถูกต้องเหมาะสมให้กับนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างค่านิยมและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียน เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๔. ตรวจสอบ คัดสิ่งของและลงโทษหากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาในสถานศึกษา และติดต่อประสานงานบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุม ดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๖.มอบหมายครูประจำชั้นให้ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังจากดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อป้องปรามและป้องกันปัญหาให้เกิดขึ้นในโอกาสต่อไป</p>
<p>๑.๗. นักเรียนเกี่ยวข้อกับอบายมุข</p>	<p>๑.กำหนดให้โรงเรียนเป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท</p> <p>๒.จัดทำแผนผังเขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน</p> <p>๓.จัดกิจกรรมเสริมสร้างความตระหนักรู้ถึงโทษ ภัย และปัญหาที่เกิดจากอบายมุขที่มีผลกระทบต่อการศึกษาและความปลอดภัยของนักเรียน</p> <p>๔.สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุมของนักเรียน เพื่อจัดทำแผนที่และประสานบิดา มารดาหรือผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อวางแผนป้องกันและแก้ปัญหา</p> <p>๕.จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p> <p>๖.ขอความร่วมมือบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ช่วยกวดขัน สอดส่อง ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดทั้งเรื่องการเรียนรู้ การคบเพื่อน การใช้โทรศัพท์ การเที่ยวเตร่หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๗.จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง และมอบหมายให้ครูประจำชั้นติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น</p> <p>๘.เชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองประชุมร่วมกัน เพื่อหาแนวทางแก้ปัญห และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง</p> <p>๙.จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสาร และติดตามสอดส่องดูแลป้องกัน ไม่ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ</p>
<p>๑.๘ ภัยจากอินเทอร์เน็ตและเกม</p>	<p>๑.ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารและภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>๒.จัดบริการอินเทอร์เน็ตให้กับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และมอบหมายให้ครูผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p> <p>๓.จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์</p> <p>๔.จัดอาสาสมัครนักเรียนเพื่อตรวจสอบการใช้คอมพิวเตอร์และสื่ออินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ต่างๆ ของนักเรียน</p> <p>๕.อบรมนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ให้มีความรู้และทักษะในเรื่องการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารและภัยจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>๖.มอบหมายให้ครูประจำชั้น กำกับ ติดตามการมาเรียนของนักเรียนและประสานกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครองในการเดินทางไป/กลับ ระหว่างบ้านกับโรงเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๗.ประสานความร่วมมือกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เครือข่าย-ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล มีให้นักเรียนมีส่วนร่วมตามสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต และร้านเกม เป็นต้น</p> <p>๘.ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต และร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน</p>
<p>๑.๙ ภัยจากโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์</p>	<p>๑.โรงเรียนจัดกิจกรรมการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในโรงเรียน ดังนี้</p> <p>๑.๑ จัดเป็นโครงการเดี่ยวๆ โดยจัดกิจกรรมใช้เวลา ๑ - ๒ วัน เช่น การอบรมให้ความรู้ ฐาน Walk Rally นิทรรศการ เสียงตามสาย การศึกษาดูงาน การแข่งขันกีฬา การประกวดหนังสือ การได้วาที การแสดงละครหุ่นหรือละครสั้น การทำหนังสือเล่มเล็ก การตอบปัญหา หรือรณรงค์ในวันสำคัญและเทศกาลต่างๆ เช่น วันเอดส์โลก วันแห่งความรัก เป็นต้น</p> <p>๑.๒ จัดกิจกรรมแบบบูรณาการโครงการร่วมกับโครงการอื่น เช่น บูรณาการร่วมกับโครงการป้องกันภัยจากยาเสพติด หรือโครงการ To Be Number One เป็นต้น โดยบูรณาการคณะกรรมการ งบประมาณ และกลุ่มเป้าหมายเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นโครงการที่สถานศึกษาทำอยู่แล้วเป็นประจำ เช่น สัปดาห์รณรงค์วันเอดส์โลก วันแห่งความรัก วันสุนทรภู่ วันงดสูบบุหรี่โลก วันต่อต้านยาเสพติดโลก เป็นต้น โดยการนำความรู้และกิจกรรมเรื่องโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เข้ามาบูรณาการร่วมด้วย</p> <p>๒.โรงเรียนมีการแสวงหางบประมาณเพิ่มเติมจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือภาคธุรกิจเอกชนในพื้นที่ เป็นต้น เพื่อวางแผนการดำเนินงานให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น และมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปีการศึกษา</p> <p>๓.โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการรับสมัคร การคัดเลือก และการรับเข้าเรียนต่อที่ไม่เป็นการกีดกันและเลือกปฏิบัติต่อผู้มีเชื้อเอชไอวี หรือสงสัยว่ามีเชื้อเอชไอวี โดยห้ามเรียกร้องหรือบังคับให้มีการตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวีหรือการมีเชื้อเอชไอวี เพื่อเป็นเงื่อนไขในการรับเข้าเรียน และจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน</p> <p>๔.โรงเรียนกำหนดระบบการรักษาความลับข้อมูลส่วนตัว โดยห้ามมิให้มีการเปิดเผยการมีเชื้อเอชไอวีของเด็กนักเรียนแก่บุคคลอื่น</p> <p>๕.โรงเรียนพิจารณาจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมให้กับครู อาจารย์ ผู้ดูแลเด็กและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องเอดส์ที่ถูกต้อง รวมทั้งการมีเจตคติเชิงบวกต่อเอชไอวีและเอดส์ ทั้งนี้ ควรเป็นกิจกรรมในโรงเรียนที่จัดอย่างสม่ำเสมอ และจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมเฉพาะหรือสอดแทรกเพิ่มเติมให้เด็กนักเรียน และผู้ปกครองของเด็กในโรงเรียน เพื่อให้มี</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>เจตคติเชิงบวกและสามารถอยู่ร่วมกับผู้มีเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้เป็นปกติ</p> <p>๖.โรงเรียนจัดให้มีกลไกการคุ้มครองสิทธิเด็กนักเรียนที่มีเชื้อเอชไอวีหรือสงสัยว่ามีเชื้อเอชไอวี หรือเป็นบุตรของผู้ที่มีเชื้อเอชไอวี โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม และให้มีระบบการรายงานเมื่อเกิดกรณีมีการรังเกียจหรือเลือกปฏิบัติต่อเด็กนักเรียน ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ในโรงเรียนหรือในชุมชน เพื่อให้สามารถติดตามสถานการณ์และดำเนินการแก้ปัญหา</p> <p>๗.โรงเรียนจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้นักเรียนที่ติดเชื้อเอชไอวีอยู่อย่างมีความสุขเป็นปกติ และมีคุณค่ามีศักดิ์ศรีเหมือนเด็กทั่วไป โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือดูแล โดยไม่จำเป็นต้องไปรู้ผลเลือดของนักเรียน</p>
<p>๒. อุบัติภัย</p> <p>๒.๑ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการเสื่อมสภาพของอาคารเรียน อาคารประกอบและส่วนประกอบของอาคารดังกล่าว</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลรักษาอาคารสถานที่</p> <p>๒.ผู้บริหารโรงเรียนชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องการเฝ้าระวังและดูแลรักษาความปลอดภัยอาคารเรียนและอาคารประกอบ</p> <p>๓.ผู้รับผิดชอบตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟและโครงสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบตามความต้องการจำเป็นหรืออย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง</p> <p>๔.โรงเรียนจัดทำแผนผังและป้ายข้อความระวังด้านความปลอดภัยในจุดที่เสี่ยงอันตรายทุกอาคารเรียนและอาคารประกอบ</p> <p>๕.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๖.ผู้บริหารโรงเรียนปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่และข้อความระวังด้านความปลอดภัย</p> <p>๗.โรงเรียนจัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง</p> <p>๘.โรงเรียนจัดให้มีการทำประกันอุบัติเหตุสำหรับนักเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๙.โรงเรียนเตรียมบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือการปฐมพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>๑๐.โรงเรียนจัดระบบรายงานเหตุไปยังสถานพยาบาลใกล้เคียง</p> <p>๑๑.กรณีมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในโรงเรียนให้ครูปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้วรีบนำผู้บาดเจ็บส่งสถานพยาบาลที่ใกล้เคียง</p> <p>๑๒.รายงานเหตุต่อผู้บริหารโรงเรียนและแจ้งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองทราบ</p> <p>๑๓.รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและติดตามช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
<p>๒.๒ อุบัติเหตุทั่วไปที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตาม ดูแล การรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน</p> <p>๒.โรงเรียนให้ความรู้และแนวปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีพบวัตถุหรือสิ่งแปลกปลอมที่อาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย</p> <p>๓.ผู้บริหารโรงเรียนควบคุม ดูแลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะที่นักเรียนจะต้องปีนป่ายในที่สูง บ่อน้ำหรือสระน้ำ อย่างเข้มงวด</p> <p>๔.ผู้บริหารโรงเรียนสำรวจจุดเสี่ยงภายในและรอบบริเวณโรงเรียน ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างหรือติดตั้งกล้องวงจรปิด เพื่อระวังและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้</p> <p>๕.โรงเรียนจัดให้มีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>๖.ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบ ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ และจัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย</p> <p>๗.ผู้บริหารโรงเรียนจัดให้มีการทำประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับนักเรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๘.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น เตรียมบุคลากร อุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาล และนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>๙.โรงเรียนจัดระบบรายงานเหตุไปยังสถานพยาบาลใกล้เคียง</p> <p>๑๐.กรณีมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในโรงเรียนให้ครูปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้วรีบนำผู้บาดเจ็บส่งสถานพยาบาลที่ใกล้เคียง</p> <p>๑๑.รายงานเหตุต่อผู้บริหารโรงเรียนและแจ้งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองทราบ</p> <p>๑๒.รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและติดตามช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๒.๓ อุบัติเหตุจากเครื่องเล่นสนาม เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม และโทรทัศน์ เป็นต้น</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนจัดให้มีการตรวจสอบ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ</p> <p>๒.จัดให้มีการสาธิต แนะนำ และควบคุม กำกับการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามอย่างถูกวิธี</p> <p>๓.จัดทำป้ายเตือนหรือห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ที่ชำรุด</p> <p>๔.รณรงค์เรื่องการรักษาความปลอดภัยจากการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ และจัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ทุกครั้งหลังการใช้</p> <p>๕.จัดให้มีการทำประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับนักเรียน และข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๖.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น เตรียบุคคลากร อุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาล และนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>๗.โรงเรียนจัดระบบรายงานเหตุไปยังสถานพยาบาลใกล้เคียง</p> <p>๘.กรณีมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในโรงเรียนให้ครูปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้วรีบนำผู้บาดเจ็บส่งสถานพยาบาลที่ใกล้เคียง</p> <p>๙.รายงานเหตุต่อผู้บริหารโรงเรียนและแจ้งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองทราบ</p> <p>๑๐.รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและติดตามช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๒.๔ อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้าน และโรงเรียน หรืออุบัติเหตุจากยานพาหนะ รับ-ส่ง นักเรียน</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนร่วมมือกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และชุมชน กำหนดมาตรการ รับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและหลังเลิกเรียน</p> <p>๒.ผู้บริหารโรงเรียนจัดครูเวรประจำวันคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูทางเข้า-ออก ตรวจสอบนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ-ส่ง และตรวจสอบความเรียบร้อยบริเวณจุดรับ-ส่งนักเรียน</p> <p>๓.กำกับ ดูแลให้นักเรียนที่ใช้จักรยานและจักรยานยนต์ ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด โดยขีดทางซ้ายและเป็นแถว นักเรียนที่ใช้รถจักรยานยนต์ให้สวมหมวกนิรภัย ไม่ซัดรถเร็วและไม่ซัดรถในลักษณะหวาดเสียว</p> <p>๔.การเดินทางกลับบ้าน ให้ใช้วิธีเดินแถวกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง โดยผู้บริหารโรงเรียนร่วมมือกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และชุมชน กำหนดแนวทางหรือมาตรการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสัตว์ คนร้าย หรือยานยนต์ที่ใช้ทางร่วมกัน จัดระบบรักษาความปลอดภัยในการเดินทางของนักเรียน และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการระวังและป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียน</p> <p>๕.โรงเรียนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎหมายจราจร เพื่อระวังและป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้ยานพาหนะ</p> <p>๖.ผู้บริหารโรงเรียนประสานงานกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย เพื่อกำหนดมาตรการเกี่ยวกับรถยนต์ที่ใช้รับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๓๖ ประกาศกระทรวงคมนาคม ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ.๒๕๒๖) และระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้ใช้รถในการรับจ้างรับส่งนักเรียน พ.ศ.๒๕๔๗ ดังนี้</p> <p>๑) ต้องจัดให้มีเครื่องหมายเป็นแผ่นป้ายพื้นสีส้มสะท้อนแสง ขนาดกว้างอย่างน้อย ๓๕ เซนติเมตร และยาวอย่างน้อย ๘๕ เซนติเมตร มีข้อความว่า "รถโรงเรียน" เป็นตัวอักษรสีดำความสูงไม่น้อยกว่า ๑๕</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>เซนติเมตร ติดอยู่ที่ด้านหน้าและด้านท้ายของตัวรถ ให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร</p> <p>๒) ไฟสัญญาณสีเหลืองอำพันปิดเปิดเป็นระยะ ติดไว้ที่ด้านหน้าและด้านท้ายของตัวรถ เพื่อให้ผู้ขับรถที่สวนมาหรือตามหลังมาเห็นได้โดยชัดเจนในระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร</p> <p>๓) เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ได้แก่ เครื่องดับเพลิง ค้อนทุบกระจก เหล็กชะแลง เครื่องมือปฐมพยาบาล</p> <p>๔) แผ่นป้ายแสดงข้อความเตือนเรื่องความปลอดภัยในการโดยสารตามที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด ติดไว้ภายในตัวรถ ณ ตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ง่าย</p> <p>๕) จัดให้มีการประกันภัยรถยนต์โดยให้ความคุ้มครองผู้โดยสารและแจ้งผลการตรวจสอบสภาพรถประจำปีให้โรงเรียนทราบ และเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินให้รายงานให้ทราบทันที</p> <p>๖) ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยต่อสภาพการใช้งาน ผู้ขับรถและผู้ควบคุมดูแลนักเรียน ต้องมีคุณสมบัติดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ขับรถต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี และต้องเป็นผู้ไม่มีประวัติเสียหายอันเกิดจากการขับรถมาก่อน - ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี ประจำอยู่ในรถตลอดเวลาที่ใช้รับส่งนักเรียน เพื่อควบคุมดูแลและช่วยเหลือนักเรียนและตรวจสอบจำนวนนักเรียนที่รับส่งแต่ละเที่ยวให้ถูกต้องครบถ้วนตรงตามรายชื่อนักเรียน พร้อมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อนักเรียนที่ใช้บริการตามแบบที่กำหนด โดยต้องประจำอยู่กับรถโรงเรียนตลอดเวลา เพื่อควบคุมดูแลและช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดความปลอดภัยตลอดการเดินทาง รวมทั้งดูแลให้รถโรงเรียนรับนักเรียนจากที่อยู่อาศัยหรือสถานที่นัดหมายไปส่งมอบให้แก่โรงเรียน หรือส่งนักเรียนถึงที่อยู่อาศัยหรือส่งมอบแก่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองโดยตรง <p>๗) จัดอบรมพนักงานขับรถให้มีความรู้และปฏิบัติตามกฎจราจร โดยขอความร่วมมือจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด สำนักงานขนส่งจังหวัดและตำรวจจราจร ตลอดจนจัดทำทะเบียนรถทุกประเภทที่รับ-ส่งนักเรียน โดยมีบัญชีชื่อเจ้าของรถ ชื่อนักเรียนที่ใช้บริการประจำและเส้นทางวิ่ง รวมถึงขอความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกวดขัน ดูแลการขับรถรับ-ส่งนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๗. โรงเรียนจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุกับนักเรียนโดยความสมัครใจ</p> <p>๘. หากมีอุบัติเหตุจากพาหนะเดินทางไป-กลับ ให้ดำเนินการตามแนวทางการช่วยเหลือในกรณีอุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๙. รายงานเหตุต่อผู้บริหารโรงเรียนและแจ้งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองทราบ</p> <p>๑๐. รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและติดตามช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๒.๕ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียนเตรียมการและวางแผนการดำเนินการโดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรการในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาและเดินทางไกลเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือเนตรนารีและยุวกาชาด และคู่มือแนวทางการปฏิบัติ มาตรการการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๒ เรื่องการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/๔๖ ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/ว๓๐๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยเคร่งครัด</p> <p>๒. โรงเรียนจัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง</p> <p>๓. ผู้บริหารโรงเรียนตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่จะไปเพื่อความปลอดภัย</p> <p>๔. โรงเรียนให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง</p> <p>๕. ผู้บริหารโรงเรียนจัดให้มีการทำประกันอุบัติเหตุสำหรับนักเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๖. ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งครูคอยควบคุม ดูแลนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย และดูแลการซื้ออาหารรับประทาน</p> <p>๗. โรงเรียนจัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียนและป้ายบอกชื่อขบวนรถ</p> <p>๘. โรงเรียนจัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>๙. ครูผู้ควบคุม ชี้แจงและทำความเข้าใจให้นักเรียนหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย</p> <p>๑๐. ครูผู้ควบคุม ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น</p> <p>๑๑. หากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ให้ดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) แจ้งศูนย์ฉุกเฉิน โทร ๑๖๖๙ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒) แจ้งผู้บริหารโรงเรียน บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง หรือผู้อนุญาตให้นักเรียนไปนอกสถานศึกษาทราบ ๓) แจ้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต ๑ ทราบเป็นการเบื้องต้นทันที

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๔) แจ้งทะเบียนรถ ประเภทรถที่ประสบเหตุ เพื่อสถานพยาบาลจะได้ดำเนินการในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจาก พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</p> <p>๕) จัดผู้ดูแลประสานงานติดตามอาการของผู้ได้รับบาดเจ็บและติดตามเรื่องการประกันภัย</p> <p>๖) แจ้งความลงบันทึกประจำวันต่อเจ้าพนักงานไว้เป็นหลักฐานในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน</p> <p>๗) กรณีนักเรียนทำประกันอุบัติเหตุกับบริษัทประกันภัย ให้ดำเนินการเรียกค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย หากมีปัญหาให้ติดต่อประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย</p> <p>๘) กรณีมีผู้เสียชีวิต ให้ติดต่อขอรับใบรับรองการเสียชีวิตจากสถานพยาบาลในพื้นที่</p>
<p>๓.สาธารณภัย</p> <p>๓.๑ อัคคีภัย</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนเพื่อควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน</p> <p>๒.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงเรียน เพื่อมอบหมายการเตรียมการป้องกันและระงับอัคคีภัย ดังนี้</p> <p>๑) สำรวจพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยภายในโรงเรียน เช่น ห้องเก็บของที่มีกระดาษจำนวนมาก โรงอาหารที่ใช้ก๊าซหุงต้มประกอบอาหาร ห้องทดลองวิทยาศาสตร์ที่มีก๊าซหรือวัตถุไวไฟ เต้าเผาขยะหรือจุดที่มักมีการเผาใบไม้หรือกิ่งไม้แห้งในโรงเรียน ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ ห้องโสตทัศนอุปกรณ์ที่มีเครื่องใช้ไฟฟ้า ห้องควบคุมระบบไฟฟ้า เป็นต้น</p> <p>๒) สำรวจพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยภายนอกโรงเรียน เช่น ชุมชนหนาแน่นใกล้เคียงโรงเรียน เป็นต้น</p> <p>๓) สำรวจแหล่งน้ำที่ใช้ในการดับเพลิง</p> <p>๔) จัดทำแผนผังแสดงพื้นที่ของโรงเรียนและแหล่งน้ำใกล้เคียง ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการนำข้อมูลไปใช้ในการทำแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย และปรับปรุงพื้นที่เพื่อลดความเสี่ยงต่อไป</p> <p>๕) รวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอัคคีภัย เช่น แผนผังเส้นทางอพยพหนีไฟ แบบแปลนอาคาร และตำแหน่งที่ตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง หมายเลขโทรศัพท์บุคลากรในโรงเรียน และหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การช่วยเหลือในกรณีที่เกิดอัคคีภัย</p> <p>๖) ปรับปรุงแก้ไขอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือวิธีการเก็บวัตถุสิ่งของเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยภายในโรงเรียน เช่น จัดเก็บเชื้อเพลิงและสารเคมีไวไฟให้เป็นระเบียบและเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัย กองกระดาษที่ไม่ใช้ ขยะอันตรายที่ติดไฟได้หรือกองใบไม้แห้ง ให้รีบกำจัดออกจากบริเวณโรงเรียน เต้าเผาขยะต้องตั้งอยู่ในจุดที่เหมาะสม และคอยเฝ้าระวังในขณะ</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>ใช้งาน สายไฟฟ้าต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานไม่มีรอยฉีกขาด ถ้าสายเก่าต้องเปลี่ยนใหม่ เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชิ้นต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตามปกติ เป็นต้น</p> <p>๗) อบรมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อสร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อเตรียมบุคลากรให้พร้อมเผชิญสถานการณ์ฉุกเฉินจากเหตุอัคคีภัย</p> <p>๘) จัดให้มีการซักซ้อมแผนอพยพหนีไฟแก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง รวมถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ และการเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บนำส่งสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้เคียง การประสานงานหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การช่วยเหลือ การรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น และประชาสัมพันธ์สรุปเหตุการณ์ให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชนใกล้เคียงทราบเป็นระยะๆ</p> <p>๓.กรณีเกิดอัคคีภัยในเวลาราชการ ให้คณะกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงเรียนร่วมกับบุคลากรในโรงเรียน ระงับเหตุอัคคีภัยในเบื้องต้น และดำเนินการตามแผนอพยพที่ซักซ้อม รวมถึงปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ และเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บนำส่งสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้เคียง ประสานงานหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การช่วยเหลือ และรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น เพื่อประชาสัมพันธ์สรุปเหตุการณ์ให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชนใกล้เคียงทราบเป็นระยะๆ</p> <p>๔.กรณีเกิดอัคคีภัยนอกเวลาราชการหรือช่วงวันหยุดที่ไม่มีการเรียนการสอน ให้ดำเนินการดังนี้</p> <p>๑) ผู้พบเห็นเหตุการณ์คนแรก รีบทำการดับเพลิงด้วยถังดับเพลิงมือถือในเบื้องต้น แจ้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนและรายงานผู้บริหารโรงเรียนทราบ พร้อมทั้งติดต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การช่วยเหลือเพื่อทำการระงับเหตุ</p> <p>๒) กรณีมีผู้ได้รับบาดเจ็บ ให้ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บนำส่งสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้เคียง และรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น เพื่อประชาสัมพันธ์สรุปเหตุการณ์ให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชนใกล้เคียงทราบเป็นระยะๆ</p> <p>๕.หลังเกิดเหตุให้ทำการประเมินความเสียหายในทุกด้าน เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อและบัญชีทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินการฟื้นฟูเยียวยาต่อไป ขณะเดียวกันก็ประเมินความต้องการว่าโรงเรียนมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือใดบ้าง ในช่วงระหว่างรอการบูรณะฟื้นฟู เช่น การจัดหาสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนชั่วคราว อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น นอกจากนี้การบรรเทาทุกข์ภัย ในระยะยาวทั้งด้าน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>ร่างกายและจิตใจ โรงเรียนต้องประสานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การการกุศล ตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามาช่วยเหลือ มอบเครื่องอุปโภคบริโภคและให้การสงเคราะห์ด้านอื่นๆ รวมถึงการดูแลนักเรียนจนกว่าสภาพร่างกายและจิตใจจะเป็นปกติพร้อมกลับมาเรียนได้ กรณีของบุคลากรก็เช่นเดียวกัน ต้องดูแลจนกว่าจะกลับมาทำงานได้ตามปกติ</p>
<p>๓.๒ อุทกภัย</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน เพื่อควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน</p> <p>๒.ผู้บริหารโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาเหตุที่เกิดจากอุทกภัย เพื่อมอบหมายการเตรียมการป้องกันและบรรเทาเหตุที่เกิดจากอุทกภัย ดังนี้</p> <p>๑) จัดให้มีการซักซ้อมแผนอพยพ กำหนดสถานที่และเส้นทางสำหรับการอพยพแก่บุคลากรทุกคนในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง รวมถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกรณีมีผู้ได้รับบาดเจ็บ และการเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บนำส่งสถานพยาบาลที่อยู่ใกล้เคียง การประสานงานหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การช่วยเหลือ การรายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น และประชาสัมพันธ์สรุปรูปเหตุการณ์ให้บิดา มารดา ผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชนใกล้เคียงทราบเป็นระยะๆ</p> <p>๒) อบรมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อสร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาเหตุที่เกิดจากอุทกภัย เพื่อเตรียมบุคลากรให้พร้อมเผชิญสถานการณ์ฉุกเฉินจากเหตุอุทกภัย เช่น ให้คำแนะนำการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเวลาเกิดอุทกภัยแก่นักเรียน แจ้งสถานที่ที่นัดพบเมื่อเกิดการพลัดหลง เป็นต้น</p> <p>๓) รวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาเหตุที่เกิดจากอุทกภัย เช่น แผนผังเส้นทางอพยพ แบบแปลนอาคาร หมายเลขโทรศัพท์บุคลากรในโรงเรียน หมายเลขโทรศัพท์หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้การช่วยเหลือเหตุฉุกเฉินที่เกิดจากอุทกภัย เป็นต้น</p> <p>๔) เตรียมอุปกรณ์สื่อสาร สำรองแบตเตอรี่โทรศัพท์ ไฟฉายพร้อมถ่าน</p> <p>๕) เตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันน้ำเข้าโรงเรียน เช่น กระจสบทราย แผ่นพลาสติก ไม้แผ่น ตะปู กาวซิลิโคน เป็นต้น</p> <p>๖) ย้ายสิ่งของชั้นที่สูง ของใช้ขนาดใหญ่หาอิฐหรือไม้หนุนให้สูงขึ้นจากพื้นเพื่อให้พ้นน้ำ</p> <p>๗) นำยานพาหนะไปเก็บไว้ในพื้นที่ที่น้ำท่วมไม่ถึง</p> <p>๘) ในกรณีที่ต้องอพยพออกจากพื้นที่ ให้เตรียมถุงยังชีพบรรจุของใช้ที่จำเป็นพร้อมเสบียงอาหารและยาประจำตัวอย่างน้อย ๓ วัน</p> <p>๙) เก็บของมีค่าไว้ในที่ปลอดภัย และบันทึกรายการทรัพย์สินหรือถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข
	<p>๑๐. กรณีเกิดอุทกภัย ให้ผู้บริหารโรงเรียนรายงานเหตุการณ์เป็นระยะๆ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทราบ เพื่อเตรียมวางแผนแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น หากมีความจำเป็นที่จะต้องปิดสถานศึกษา ให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยปีการศึกษา การเปิดและปิดสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีข้อควรปฏิบัติดังนี้</p> <p>๑) ให้ผู้บริหารโรงเรียนตรวจสอบบริเวณต่างๆ ที่เสี่ยงต่ออันตราย และประกาศแจ้งเตือนให้นักเรียนระมัดระวัง</p> <p>๒) ดำเนินการตัดระบบไฟฟ้า ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดภายในโรงเรียน ห้ามสัมผัสเครื่องใช้ไฟฟ้า โรงอาหารหรือโรงครัว หากมีถังแก๊สให้ปิดวาล์วถังให้สนิท</p> <p>๓) ให้ผู้บริหารโรงเรียนประกาศแจ้งเตือนให้นักเรียนระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระวังสัตว์อันตรายที่มากับน้ำ เช่น งู ตะขาบ เป็นต้น - ห้ามนักเรียนบริโภคทุกอย่างที่สัมผัสกับน้ำ ควรระวังเรื่องสุขอนามัย และระมัดระวังโรคภัยที่มากับน้ำท่วม เช่น น้ำกัดเท้า ตาแดง ท้องร่วง เป็นต้น - ห้ามเดินตามเส้นทางที่น้ำไหล เนื่องจากหากกระแสน้ำแรงอาจพัดพาไปได้ หากจำเป็นต้องเดินผ่านที่น้ำไหลให้ลองใช้ไม้จุ่มเพื่อวัดระดับน้ำก่อนทุกครั้ง - ห้ามขับรถในพื้นที่ที่กำลังเกิดน้ำท่วม ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะจมน้ำ นอกจากจะทำให้รถเสียหายแล้วอาจอันตรายถึงชีวิตได้ - ห้ามเข้าใกล้อุปกรณ์ไฟฟ้า เสาไฟฟ้า สายไฟฟ้า เนื่องจากหากมีไฟฟ้ารั่วอาจถูกไฟดูดได้ <p>๑๑. การฟื้นฟูหลังน้ำท่วม ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบความเสียหายบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน โครงสร้างอาคารเรียน สายไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้าและถังแก๊ส เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่าปลอดภัย หากเสียหายให้รีบซ่อมแซม โดยรายงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อจัดทำคำของบประมาณซ่อมแซมต่อไป นอกจากนี้อาจขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การการกุศล ตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามาช่วยเหลือมอบเครื่องอุปโภคบริโภค และให้การสงเคราะห์ด้านอื่น ๆ รวมถึงการดูแลนักเรียนจนกว่าสภาพร่างกายและจิตใจจะเป็นปกติ พร้อมกลับมาเรียนได้ กรณีของบุคลากรก็เช่นเดียวกัน ต้องดูแลจนกว่าจะกลับมาทำงานได้ตามปกติ</p>